

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLÓNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

64 hasábon petitor 5 krajczár. Nagyobb...

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5 " Negyedévre 2 " 50 kr. Egy hónapra 1 "

A fővárosi utcái zavargások ügye.

A képviselő-házban.

Budapest, jan. 26.

(?) A képviselőház f. hó 26-ik ülése iránt nagy volt az érdeklődés. E nagy érdeklődést Mocsáry Lajosnak a fővárosi utcái zavargások iránti vizsgálat tárgyában beadott, s e napon szövegre került határozati javaslata képezte. A szélsőbaloldal roppant nagy bizalommal nézett e napnak elébe, s azon reményben volt, hogy a parlamentben sikerülni fog valami botrányos tünemény előidézési. — Azonban félre számított. Jóllehet ugyanis, ugy suttogóban, szür alatt a labarepártiak is okvetlenkedtek a gyűlés folyamán: a tervezett donontráció elmaradt, megbukott; a miniszterelnöknek a zavargások folyásáról és a tett intézkedések indoklásáról jelentése, e hó 28-ra tüzetett ki tárgyalásra; ami pedig a belügyminiszter által hivatolt okmányok kinyomatásáért illeti, — Szilágyi ezen indítványa 33 szótöltésével (horvát képviselő alig volt jelen) elvetettet. — Ez ugyan még csak kezdete a dolognak, melyet 28-án a miniszterelnök jelentés tárgyalásánál az ellenzék fel fog használni körömszakadtig arra, hogy demonstráljon, de hogy mily eredményel sikerrel — az a 26-iki eseményekből előre látható.

Magáról az ülés folyamáról álljanak itt a következők:

Mocsáry a multkor beadott határozati javaslatainak elfogadását újból ajánlja. Tisza Kálmán miniszterelnök mindenek előtt kijelenti, hogy az utcai zavargásokkal szemben a kormány által követett eljárás megírálásához a parlamentnek joga van; de magukat az utcai botrányokat, azok vizsgálatát és megfenyítését az illetékes közigazgatási és bírói fórumoktól kezébe ragadni nem szabad. Ezután a január 11-ki s több napi utcai botrány részletes és hivatalos adatokra alapított előadását kezdi meg, kiterjeszkedve annak minden apró részletére. A botrány kezdete, annak szítoira, a rendőrség ellen elkövetett dolgokra, a rendőrség türelmességére, a botrány növekvése folytán nélkülözhetlenül vált katonai segílyre, mely utóbbinál erősen hangsúlyozza, azon czáfolatát, mely szerint nem áll mintha a katonaság önhatalmulag avatkozott volna be, hanem igemis a szükséges beállítással a főkapitány kérelmére s annak rendelkezése alá adatott az. Majd a tények száraz előadása után így szolt többek között: „En azon meggyőződésben vagyok t. ház, hogy az ily zavarok előidézése lélektelenül...

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja Az éjjeli látogatás.

Elbeszélés. Vértesi Arnoldtól. (Folytatás) II. — Csiba te! A mogorva ember egyet rugott rajta, mire az nyoszoróigye húzódtott odább, de nem hagyta abba csaholását. — Ki az? — szolált meg egy rekedt hang az udvar végeről, a hol az épület állt. Valami ajtó nyirkosága halatszott s egy fekete alak jelent meg a világos ablak előtt. — Te vagy Miklós? — Bolond kérdés, hát ki volna más? — dörmögé, a ki az orrossai jött. — Az asszony rosszbabul van, — szolt ismét a rekedt hang. — Félek, hogy az utolsó táncot járja. Az orvos úgy látta, mintha kísérője hevesen megmozdult. Egy percig azt hitte, hogy mindjárt oda rohan az ember s megfogja a másikat. Most már odatért a világos ablak elé s az orvos egy pillantást vetett kiserőjének fenyegető arcára. A rongyos ember előre ment s kinyitotta az ajtót. Urdorító bőz ömlött ki. Két lepcsőn kellett lemenni az alacsony szobába, hol három foszlódott szalmazéken, egy gyulalálan deszkából összerendezett ládán s egy csonka lábú asztalon kívül semmi sem állt; nyoszorólyának vagy egyéb butornak hire sem volt.

vágó dolog már azért is, mert mindenki tudja tapasztalásból, hogy nem mindig a bűnösök, vagy legalább nem mindig csak ezek esnek áldozatul. Azokat, a kik ily mozgalmakat előidéznek, bármint mondjanak is, bármint igyekezzenek is ezt másra áthárítani, az örök bíró előtt fogja a kiomlott véért a felelősséget suttani. Következésképpen az ily mozgalmak mindezt a világon legelső sorban: károsodása a z iparnak, a kereskedelemnek, megromlása az egyesek, és az állam hitelének. Ha ez nagyobb mértékben fog előlenni, ha nekik azon esetre, ha magyar nót vesznek nől, 200—300 forintnyi ajándékot biztosít. Mihelyt ez megtörtént, az ilyenek által alapított új család kétségtelenül tiszta magyar leendő...

Hát erre mi szükség van? A magyarországi social-demokraták pártja vasárnap megalakult az által, hogy a választásra jogosultak pártja a magyarországi munkaspárttal egyesült. — Mint az „Egyetértés“ írja az ügyeletben a szocialisták közt igen kevés a magyar. — Elhiszük sőt tudjuk is, Rendesen német, s általában idegen országból bejött malecontentus elemek lehetnek. Teljék kedve bennük azoknak akik jonak látták lovat adni alájok.

A bankó czimer kérdése. A magyar és az osztrák kormány abban egyezett meg, hogy a bankókon — semmiféle czimer se legyen.

A debreczeni kertészeti egylet választmányának évi jelentése.

(Folytatás a január 25-iki közgyűlésen.)

Tisztelt közgyűlés! A debreczeni kertészeti egylet alulirt kormányzó választmánya, alapszabály szerinti kötelességéhez képest a mult 1879-ik évről, következőekben terjeszti elő évi jelentését:

I. Ha a közlebbi években szépvirágzásnak indult debreczeni kertészeti egylet anyagi és szellemi előrehaladásáról és tevékenységéről kíván a választmány szólni s a különösen a lefolyt 1879-ik évek eredményekben meddő lefolyását kívánja vizsgálni, nem ugyan mentesüljék ezek — de tájékozásul előre kell bocsátanunk mindenképp, hogy mult évi tevékenységünk, ugy szolva a léteiről közöljünk.

Először a hosszabb esőzés és havazás, valamint a fölkadott földjárja — közlebbi térszaját ügyünkre — egyletünk kertészeinek is nagy zét; meg mártusban a kert, hol pedig annak fenállása óta soha vizalás nem volt, alig vala megközelíthető. A megrendelt olványokat a munkások még később is csak sárban ashatták ki, hogy kideredések helyére legyenek küldhetők. A szépen virágzó anyuk egyrésze a folytonos vízbenállás folytán végleg elhalt, — elveszték számtalan nemes olványaink; megsemmisült valamennyi francia barack anyaja, — elvesztett 8000 darab francia barack legcsébb olvány, gyökereitől; s a mi fa olvány megmaradt, gyömlőstelenül törekedett a víz tuteiteseiből származott baját az év folytán kiheverni.

Es midőn az egylet választmánya és munkás közkezei ezen károsodást fokozott erővel igyekeztek lehetőleg helyrehozni, midőn mint inkább a férfhoz, a ki őt id. hivat s a szalmazék mellett ülő asszonyhoz intézve.

A férfi leütött fejjel, komoran hallgat, hanem az asszony, minál előbb kénytelenül felült egy rongyos szalmazéket a tekintetes orvos ur számára, elkezdte a maga bamba modorban: — Hát az bizony úgy esett teins uram, hogy a mult szerdán... vagy tán nem is szerdán volt, hanem csütörtökön... Jóska jobban tudná megmondani, mert előtte való nap vittek el innen azt a szegény Bertát a másik szobából és azt mondtuk, hogy addig sem él, míg beérnek vele az ispitályba s az emberem azt mondta: „Legalább a selyem-vanója itt maradj, azt eladhatjátok.“ És azon összerúzólkodott a két ember és arra Jóska, az uramnak az első feleségétől való fia, azt mondta: ha még lenne volna a viganótan a Bertá, a ki csinos lenne lehetett a maga idejében, mikor még olyan aszalt szálváva nem töpörödött, akkor csak érdemesebb volna veszekedni rajta, mint most ezen a rongyon. S fogta a selyem viganót és odaadta: Tessek.

Az asszony fejével intett a beteg felé, hogy annak. — Mondja el csak rövidében, jó asszony, szolt az orvos. — Igenis, rövidében, kérem alásan. Hát azt mondta a Jóska, hogy „tessek“ és tréfált is vele, hogy vasárnap majd táncolni mennek együtt. Hanem az ember nem szerette az afféle beszédet és mindjárt megharagudott, ha egy szót szolt szegényke valami fiatal legényhez, pedig hát a Jóska még csak gyerek számba megy és bizony a miatt kár volt ugy felörtynni...

Idáig tömpán, némán, magába slyedve

több mint 40.000 darab vadonozót különféle nemes fajokból beszerezett, midőn ezekből eladásra szánt nagy készletet már-már értékesíthet: minden bajuk, időjárás és elemi csapás okozta kárunk betetőzésül, épen őszle 1879. november elején közbejött a phylloxera-zárlat, mely szerint a miniszterium elhamarkodott és tévesnek bizonyult véleményé és helyrehozhatlan kárt okozó elszietet jelentés alapján, nemcsak a gyökeres és sima szőlővesszőknek — melyekből különben az egyletnek még mindig igen szép eladásra szánt készlete van, hanem általában bármienemü cserje, olvány és disznának kivitele vagy elárulhatása, kormányilag szigorúan és felelősség terhével tilosított.

Ezen zárlat, valamint az abból folyólag az ősi csemete eladásnak majdnem teljesen elmaradásából eredő károsodásnak megszüntetése, illetőleg ideiglenes pótlása tárgyában, a választmány által időközben tett lépéseket alább vázoljuk.

II. A kerttelep igazgatási költségeire, a mult 1879. évre is közgyűlésileg megszavazott 400 ft tiszteletdíjat, tekintve, hogy az izlelé és igazgató bizottság teendőinek elnöki vezetése és ugy a tavaszi, mint az ősi csemete eladás közvetítése Tamásy Károly urra birtak — a közgyűlés által is elfogadott választmányi határozat értelmében, a választmány ugyan 9 neki tette felvívó, Tamásy Károly urnak volt kiutalva továbbá tavaszi és ősi csemete eladás közvetítéséért közgyűlésileg megszavazott 100—100 ft tisztelet díj is, mely utóbbi vezetésen az ősi csemete eladás közvetítéséért járó 100 ft tiszteletdíjat azonban Tamásy Károly ur nemes önzetlenséggel az egylet rendelkezésére visszabocsátotta. Nem mulaszthatja el egyébiránt a választmány annak az alkalommal is felemlítendő, hogy Tamásy Károly ur az igazgatói teendők, terhes időt igénylő levelezéseket, teügyeletet, rendezést és rendben tartást ez éven is ügybarátsággal párosult szakértelemmel és eredménnyel teljesítette.

III. Igaz ugyan, hogy alig van egylet városunkban, mely a városnak minden jó és szépen pártolásra kész értelmiségét oly díszes koszoruba fonhatná, mint a melyet egyletünk tagjainak jeles névsora feltüntet; igaz hogy alig van egyesület mely fély czélul oly nemes és nyereszkedési vágytól ment irányt fizesse ki, mint a debreczeni „Kertészeti egylet“, miből folyólag azt lehetne csodálni, ha a hatóság és egyesek az ily társulatot lehető anyagi pártolásba ne részesítenék: mégis kötelességének tartja a választmány, hogy mindjárt első sorban kiemlje sz. kir. Debreczen város közönségének egyletünk leguagyobb pártfogójának azon jó indulatát, hogy a mult 1879. éven is a tenyészház és csarnok helyiségi fűtésére 4 méter öl, vagyis 16 kőb méter szaraz tüzfűtő veli kegyes és pedig nem mint máskor a tavolabbi cserel, hanem a közeli nagy erdei külső faraktárból díjmentesen adományozta.

Ki kell említenünk Nánási Oláh Károly urat, egyletünk tiszteletbeli és ennek daczára mégis mindjárt fizető évdíjas tagját, ki az előbbi évek folyamán könyv adakozásával egyletünk részére úgy szolván alapított könyvtárunkat, 1879 év folyamán is több ízben és több kertészeti szakkönyv küldeményeivel növelni szives volt.

Fel kell említenünk Klein Ignác és Sárga Jakab urakat, kik közül előbbi 130 kéve zsup-szalant csemete pakolásához, utóbbi 3 láda hamvas aját a tenyészház kijavításához voltak szivesek ajándékozni, kiknek és általában a szives pártfogóknak a választmány köszönetnyilvánítást kér megszavaztatni.

— Elég legyen már a szóból. S az asszony szépegye húzódtott félre. Mindebből az orvos egy szót sem értett, de nem kérdőszódotól tovább, hanem lehajolt a beteghez, hogy megtapogassa ütérét s kissé lejjebb toltá a takarót, mely egészen álláig föl volt húzva.

Elborzadt. Csaknem egészen halott arcz meredt ott reá, megtörtényű szemekkel, a félig nyitott ajk halkán hörögve lihegett. A tudószeihűdés már beállt s az agylob is oly fokot ért el, hogy minden segítség hasztalanulanság látszott. Mindamellett megmondolta az orvos, hogy megkísérelti az érvágást s fölemelte a bággyatlan lecsüggő kart.

De e pillanatban valamit vett észre, a mi föláztotta. A karon, a vállon hosszukás kék foltok látszottak, a mint megaludt a vér a gyöngbe ról alatt, egy helyütt egészen fel volt szakítva a bőr s az ing oda tapadt a sebre.

Kicsélekedte ezt? — kiáltott föl elszörnyedve az orvos. — En, — felelt a rongyos, komor ember. Jussom volt hozzám.

Azalatt a másik férfi is bejött kívülről s egykedvűen sziva mának pipáját, oda telepedt a szalmára szuhanc fia mellé.

A beteg eszméletlen fektűt, boglyas haja nyáknak szétfolva, sovány arczán még mindig a hajdani szépség nyomaival s beessett szemében az élet utolsó szikrája pislogva. — Nagyon véna teremtmény volt szegény, minden tagja oly gyöngye, a bőr oly finom meste-

— A hírlapírók egyletének alapszabályait a vasárnap tartott értekezleten nyújtotta be a kiküldött bizottság. Az alapszabályok pontonként tárgyalattak. Nem egy szakaszról érdekes vita fejlődött ki, egzesben azonban a bizottság javaslata fogadtatott el s ez jóváhagyásra fölterjesztetik a kormánynak. Megerősítés után a kör azonnal megalakult.

— Ausztriából. Az osztrák parlamentáris viszonyok csak lassan jönnek kerék vágásba s még mindig csak halvány a miniszterium reménye, hogy „k o n s o l i d á l h a t j a“ magát. A várt új miniszteri kinevezések ez okból nem is történhetnek. Szó volt, hogy Dunajszky, a lengyel képviselő lesz közközletás-ügyér, egy látszik azonban, hogy Taaffe most a parlamenten kívüli emberek közül keres valakit.

Külföldi szemle.

— Görög-török viszály Görögország utasította konstantinápolyi követét, hogy a tárgyalásokat a határszabályozási kérdést illetőleg azonnal szakítsa meg s térjen ide vissza. A kormány legközelebb egy körjegyzékben fogja értesíteni a hatalmakat határozatáról a görög török határkérdésben.

— Oroszországi hírek. (A czárnó hazatérése. — Sikkesztások. A nihilisták. — Viszonyok németországgal.) Adlerberg gróf 24-ikén érkezett Csanabba, hogy muszká t s s z á r n o t kísérje haza Pétvárra. A „Times“ azt jelenti hogy egészségi állapota oly kétértékes esett, hogy az orvosok végre képtelenek lettek tartózkodásról és épen azért siettettek haza utazását. — Szt-Pétervárból azt írják, hogy Odescában most hét férfit és négy nőt állítottak hadi-törvényszék elébe, egy millió és 500 ezer rubelnyi sikkasztásért a berzoui kormányzósági bankból. Ezek mind nihilisták és a pénz forradalmi mozgalmakra szolgáltatták át a központi bizottságnak. Ezen kívül még más nihilisták ellen is megkezdették a törvényszéki tárgyalás, mindnyaján nihilisták, kik gyujtogatásért vannak vádolva. A „Golos“ azt írja, hogy Odescában a legutóbbi kormányzósági épület alá van aknázva. Egy bizottság neveztetett ki ezen alaknázások megvizsgálására. — Megczafolják azon hírt, hogy O u b r i b á r o a berlini orosz nagykövét Vilmos császárnak megnyugtató felvilágosítást adott volna az orosz közszólások feől. Azt mondják, hogy ily nyilatkozatra egyáltalában semmi szükség nem volt, mert a nyugati tartományokban semmiféle csapatösszpontositások nem törtétek.

Napi hírek.

— Kitüntetés. O felsége. — Farkas Albert hajdukegyei b-ujvárosi járás csend-biztosának a közbiztonság fontartása körül tett szolgálatairól a koronás ezüst érdemkeresztet adományozta.

— Joachim mai nagy hangversenye oly óriási érdeklődést keltett, hogy a jegyek daczára a magas áraknak már mind elseltek. A világhírű nagy művész a mai vonattal érkezett meg városunkba, a hol azonban nem igen időzhet hossza b ideg mert holoap már mashaol kell hangversenyeznie.

— A Keresztelő egylet jegén, ha ugyan az idő kedvezni fog, a jövő Vasárnapon verseny korelayások lesz. — Az idén a keres-egylet minden ünnepejét ritka versenyre koronázta, s így válozsinu hogy verseny ünnepely a többihez hasonló sikerrel fog megtartatni.

— Mennél tovább nézte az orvos, annál különösebb gondolatok fordultak meg elméjében. Ugy rémlett neki, mintha e nót látta volna valahol: de hol? Perczold-perczere ismerősebbeknek látszottak a vonások, de nem bír sehogyssem visszaemlékezni, honnan ismerheti a most lebetett őt találni.

— Csak uézi, nézi elgondolkozva. — Egyszerre a dus-zóke haj, mely a betegnek vállaira omlik, egy másik arczot juttat észébe, mosolygó, viruló lányka képét. Megdöbbenés fűggeszté szemeit az orvos e kiaszott, viaszvárga arcra. Szent isten! hisz egész ép azok a vonások... ugyanaz a kép... csak hogy letörölve róla az élet perség lehetete reanyoma a halál blyége.

— Hídeg borradás fut át a fiatal ember hátán. A kedves, szép leány arca ez, azé, kit nem rég Fíreden látott, de mily más alakban!... Nem, nem, es örül káprázat... És mégis oly csodálatos a hasonlatosság, mintha testvére volna... Testvére ez itt a nyomor tenekén annak a másinak, a ki jölétben, gazdagságban, gondos szülők örködi szemei alatt él?... Nem, nem, hisz ez lehetetlen!

(Folyt. köv.)

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes names like Zsenyeczna, Fehér kenyérfélt, Közép kenyérfélt, Barna kenyérfélt, and amounts in 2-od rendű.

Debreczen, 1880. jan. 25.

A kertészeti egyesület évi közgyűléséről szóló referendáriummal a választmányi tagok névsorának közlését ígértük meg. Választmányi tagok közt vannak: Bácsy László, Balogh Imre, Bekéssy László, Beszterczey Károly, Biró Pál, Domokos Lajos, Gyűgyey József, Kovács János tanár, Lengyel Zsigmond, Márk Endre, Márk Pál tanár, Marokos Péter, Murakósi Károly, Nemes Kálmán, Oszterlamm Ernő, Pap Ferenc főjegyző, Dr. Schwarzer Victor, Szabó Soma, Szathmári Sándor főszámvéve, Szabó Pál, Somogyi Pál, Sthal Ede, Szilágyi Károly, Tamásy Károly, Telegdy László, Tóth Ferenc tanár, Tóth Lajos tanító, Török Gábor tanár, Varga Lajos és Windt Frigyes.

Postaügy. A kassai postagazgatóság közlése szerint a helybeli m. kir. postahivatalnál feladott a Berteimann című 3 frt értékű, 2 k. 100 gr. súlyú, továbbá a Berteimann című 2 frt értékű, 1 kg. 300 gr. súlyú, mindkettő Munkácsra szóló küldemény folyó hó 3-dik napján éjjelen a munkácsi postahivatalba történt betérés alkalmával ellopottak; — felhívom a kérdéses küldemények feladót, hogy vevényeit előmutatása mellett igénykeresetük fogvaadását iránt jelentkezzenek. Debreczen, 1880. január 25. A m. kir. postahivatal főnöke.

Az idő ma fordulatot vett. Gyönyörű szép nyári nap sütött, s nagy száma sétáló közönséget csalt ki a szabadba a fűtött meleg szobából, de az erszély lecsurgó víz, a járdákat teszi járhatatlanná a nagy lecsapás miatt.

Arverési hirdetmény. Sz. kir. Debreczen város adóügyi osztálya által közhírré tették, hogy Skvör Gizellót mult 1879. évi október 11-én illeték tartozásaihoz lefoglalt s 920 frtra becsült tartozásait 1. évi február 5-én délelőtti 10 órakor megtartandó 1-ső esetleg a f. évi február 9-én homokkertben Holcsi-féle telepen megtartandó 2-ik nyilvános árverésen a legelőbb ízerőnek elfognak adni. Debreczen 1880. január 25-én a városi tanács.

Utcai csavargók szaporodtak ismét el városunkban. Ezek leginkább helybeli mesterlegényekből állanak. Több esetet tudunk, hogy egyes házaknál kisebb-nagyobb mérvű lopások történtek. I. évi február 9-én ezekre különös gondot fordít a rendőrség.

A kereskedelmi szaktanádnak évi közgyűléséről szóló jelentésünkhöz a segélyezésre vonatkozólag pótlólag még megemlítjük, hogy a megnevezett segélyezőkön kívül a debreczeni kereskedelmi és iparkamara a már több éven át adományozott 800 arany nyolcszáz forintot szavazott meg és ezt folyó év éven is a helybeli kereskedelmi közéletünkre részére.

Latabár Kálmán holtalmjátékára még egyszer felhívjuk a közönség figyelmét. Az ifjú művész olyt csak élvezetes esztét szerzett már közönségünknek, hogy sokszorosan kiérdemelte a szeretet és elismerést, melynek holtalmát tanujelét adhatja közönségünk ha tömeges megjelenéssel tiszteli meg jutalmelődését.

A vonat által összezuromt fu. A „Debreczen” tegnapi számában jelent meg azon hír, hogy egy 15 éves rakoncátlan fiú a vonatot összezuromt. A feligazgató kedélyek meguntatására tudatjuk, hogy a fiú egy szerencsés véletlen által megmenekült a biztos haláltól. — Egy kis borsúrlódságnál egyéb bajja nem történt.

A proletárok. Csiky új színműve nagy sikert arat. Tegnapi előtti huszöt ház előtt adták és a darab még nagyobb, még zajosabb hatást keltett mint az első előadás. A darabot tegnap harmadszor adták és reggel már a zenekari helyek is mind elváltak foglalva. Ugy tudjuk, hogy a mi derék igazgatónk is intézkedett, hogy nálunk is mihamarabb színre kerülhessen e nevezetes termék.

A népszínmű pályázatrol. A becsület szegénye című népszínművet melyet a pályabírák megdicsérték, s mely a

népszínműben szintén szívroz kerülni, Makróczy Károly vidéki színdarabja. Makróczy Károly vidéki színdarabja. Makróczy Károly vidéki színdarabja. Makróczy Károly vidéki színdarabja.

Mezős kalácsos inasnak egy jóházból való fiú felvétetik Konrád János mézes kalácsütő mesternél.

A nemzeti kaszinó tegnap előtt tartotta közgyűlését mintegy 300 tag jelenlétében. Szapary Antal gróf igazgató mindenekelőtt tudtul adta, hogy Mikos János gr. akadémikus van a megjelenésben, s azért az elnököléssel Szilágyi Józsefet indítványozza megbízni. Az indítvány egyhangúlag elfogadták. Ezután fölolvastották Batthyány Elemér gróf levele, melyben kijelenti, hogy sem ő, sem fia nem jártek el a „kaszinói közvélemény” nevében. A levél tartalma tródmásolást tartalmaz. Majthényi László báró főispán felkésztett hangosan tartott emléksbeszédét mondott Wenckheim Béla báró fölött; Wenckheim arcképe lefotózott; a kaszinó nagyterme számára festeni, s az emléksbeszédét kinyomatják. Nagyrészt a zajos vita volt azon indítvány előtt, vajjon 20 választmányi tagnak a vál. ülésen jelenléte elegendő-e valakinek a kaszinóból való kizáratására. Végre Havas Ignác indítványára kimondatott, hogy 20 választmányi tag elegendő a kizáratásra. — Végül elhatározták, hogy a Szechenyi-lakomát febr. 15-én d. u. 5 órakor fogják megtartani, s az ünnepélyes pohárköszöntőt Zichy Antal fogja elmondani.

Arany János nem megy Szalontára. A „Bihar”, mely ezt a hírt hozta, utjabban kijelenti, hogy a téves közlemény egy értelem tréfa folytán került a lap hasábjaira.

Gróf Festetics Pálról az a hír járta be a lapokat, hogy Almosdon fegyverének véletlen esülésre következtében súlyosan megsebesült. A „Független Hírlap” szerint való ugyan, hogy Almosdon egy gróf Festetics Pálal a lapok által írt sajnós baleset történt, de ez nem a kisbirtokosok fő dühölésének sokat emlegetett előke, hanem egy fiatal tisztjelölt a 16-ik számú huszárezredben, melynek egy százada jelenleg Almosdon „fekszik”.

Csobányi Károly Péterrel a népszínmű pályázat megköszorított hőséről még a következő apróságok közli a „Székef. és Vidéke”. — A mult évben nálunk a „Mártyolgyek” című darab került színre, — melyben Csobányi Károly is volt egy kis szerepe — de ő arra sokkal kevesebbet ügyelt, mint a rendező dolgaira. A színpadra többek között „ebéd” is fordult elő, — és az akkori rendező — Toldy, hogy az ebéd lehetővé legyenek állék, gyertyákat gyújtattak. Csobányi, ki mindenkor ostorozta a félszeregeket, figyelmeztette Toldy-t a szörnyű anarchizmusra — de a rendező elutasította őt e szavakkal: „Most én vagyok a rendező, és azt teszem, a mit én akarok”. Kóródyt végtelenül bántotta ez a hang és csupán annyit válaszolt — kezeivel fenyegetve: „Majd én is leszek még valami!”.

Színház. Tegnapi másodszor adták elő Strausz operettjét a „Methusalem herceg”-et. Az operette zene költőinek az a legnagyobb bajok, hogy soha vagy csak igen ritka esetben kapnak jó darabot. A „Methusalem herceg”-ben van elég boldogság, talán több is a kelletnél, lehet benne nevetni eleget, de bizony abba hiába keressük csak egy oly jelenetet is, mely nem mint drasztikum, de mint szép szerencse mulatság. Jól lehet, hogy az egész talán parodia akar lenni, azonban az a Gerolsteini, Kékszakál és más operettekbe már sokkal jobban és pikánsabbul fel van dolgozva.

A darab meséjén melyet egy pár szóval is elmondhatunk, bizonyos egyhangúság vonul át s igen élénken emlékeztet a „Petaud király udvara” című operetterre.

Zsigmond „Trokadero” uralkodója udvarában egy forrásra akad, melyet tőkésíteni akarván furdót állít fel. Hogy e furdó majd hirtelre tegyen szert első vendégnek Cypriánt „Rikarak” uralkodó herceget nyeri meg. Methusalem herceg ez utóbbinak fia bele szeret Zsigmond leányába Pulcinellába. Nincs is semmi akadály közöttük és a házasság megkötetik, ugye e közben egy sürgöny jó Zsigmondhoz, hogy Rikarakban a lázadás kiört és az uralkodót csaiadostól száműzték. Zsigmond most attól fél, hogy egy címzet vesztett exhercegehez adta a leányát, de mielőtt tiltakoznék, elhatározza, hogy addig nyugodt marad, míg a hírlapok bővebb s biztossabb tudósításokat nem hoznak. Ezelőre azonban leányát elküldöti férjéért. (Ez az újabb operettek nagy részénél előfordul.) Methusalem azonban az erkélyen át bejut Pulcinellához és az éjet nálatölti el.

A posta nem érkezik meg s így Zsigmond még mindig kétségkedik, de Cyprián e közben egy magán levelet kap, a melynek nyomán félreértés áll elő, a mennyiben Zsigmond azt hiszi, hogy a lázadás áhír volt. Most tehát ismét jó barátokká lesznek, ugye a vacsora alatt küldi a levelel félreértés s Zsigmond hangos tiltakozásban tör ki. Majd követek jönnek Rikarakból, a kik tudatják Cyprián bukását, Zsigmond pedig a koronával kinálják meg. Később azonban ismét kitör az országban az elégedetlenség s Cyprián népevel együtt koldus ruhában menekül a népnek az ő siralmas helyzetét, mire az előbbi helyzet áll be s Cypriánt visszahelyezik trónjára.

A mese soványságát pótolja azonban a szép s mindenütt élénk kedves zene. Számos felbemászó complete, ária s ensemble van benne, melyek rögtön megkedvelték a feledtet a prózában levő hibákat. Különösen megragadó szép az utolsó felvonás valzerje. A czeremoniás mester első énekeire igen élénken emlékezett a Korneville Harangokból a Henri híres keringőjére.

Előadás igen sikerült volt. Szathmári és Latabár kitűnők voltak. Dainoki igen szépen énekelte Deim kóralkot, egy gyönyörű áriát. Karmesterünk most már másodszer adta itt zeneszerzési szép teltségének jelét. Az ária után viharos taps keletkezett és azt ismételni kellett. Molnár Erzsike mint Pulcinella ma énekel először nagyobb partitűt s olyan sikerrel mely igen szép jövőre enged követheteni. La u e r n e őt elismerést érdemel legel alakította Cyprián nejét, Litzenmayer Szidi pedig most is megmutatta, hogy nem érdemtelen a jó szerepekre. Kisebb szerepeiket kifogástalanul töltötték be Foltényi, Szabó Bandi és Traversz; kár azonban, hogy ez utóbbinak feltűnő rossz maszkirungja volt.

Az énekkarok és zenekar kitűnően vannak betanítva s igen jól működtek.

A küszvény. — Téli csevegés. — (L. E.) Volt idő, a mikor még jó magam is nagyokat mosolyogtam rajta, ha egyik-másik ismerősöm, a savanyított ugoraknál is savanyúbb arckifejezések között kapkodott hol a nyakszirtje, hol a karja, hol a lábára, hol a lába fejéhez. Olyan komikus valaminek tetszett nekem ez a dolog! Még szinte érdekesnek tűnt fel. Mert hiszen tetszik tudni, hogy a fiatal ember még a „ny a r a l o h e k t i k á t” is érdekesnek tartja mindaddig, a míg egy szép reggelen, valamelyik lelkettestet senyvesztő báléj után egyszer csak egész váratlanul bekopogtat ajtaján, betekint sapadt, vézna alakjával hozzá is, — s leszedve a kimerült bálós melléről a diszes kotilon-jelvényeket, — cserébe ezek helyett egy fagyos csókot ültet a verejtékes homlokra, hogy fel-

avassa őt azok közé a hetyke névtelen hősök közé, a kik nem annyira az eszmék, mint a drei-schritt-walzerak, hoppersok, nagy-mazurkák és három a táncz” és „kivilágos-kiviradtig”-féle csárdások — áldozataivá szoktak beverbuálni! —

A küszvény és hektika? Nem testvér, még csak nem is rokon. Két külön uton jár ismerősök és külön-külön járó ajánlékai az ifjokori vigyázatlanságnak s örökségei az előhaladtabb kornak. Bármely kevéssé is vizsgálassa meg az élet embereit, a kiket ezen egészen divatosá váit kiütetéseivel meglepjen, az már egyszer tény, hogy együtt ritka ember részűl bennök. — A kinek része van az egy k b o l i, rendesen elkerüli a má s i k a t. — Ez még az egyedül vizsgálás!

Nagy kérdés azán, hogy melyik előnyösebb? Ábrándos arcu, méla tekintetű, költői kinézésű hektikusnak lenni, — e két-három évig, a ki akkor, midőn egy őzi délután épen az utitáskákat, ruhákat, fehérneműket rendezzi, hogy másnap Itáliának balzsamos legűe alá siessen, — hát másnap reggelre egész váratlanul költözik el oda, a reggelre egész váratlanul többé Nápoly örökdelűt ege után; vagy pedig 50—60 esztendőig gyötörni minden tavaszon, télen, őszön a környeztet, azzal az izetlen arckifejezéssel, gyötört türelmetlenséggel, hajszált hasagató válogatással, kétségbejött ingerültséggel, mely a küszvényes emberek sajátja?

Hamleti fontosságú kérdés ez! A hektikus? Rendesen egy szelid képzelgő, egy haldokló idealista; egy szárnyait bontogató tulvilági szellem; mely alig mond jászót; mely örökké az optimistikus nézetek s remények tulvilágában barangol, bízva minden orvásban, minden gyógyszerben, — és mosolyogva vége az utolsó lélegzetet.

A küszvényes? Egy megjegyzésedett övűd; egy megtévesztett kétségbeesés, egyanakkas; egy haldokló halhatatlanság; egy matematikailag, percről-percetre kiszámított pontosossági időjós; jobb mint a higany, a borszesz, a lombikba rakott béka, az üvegbe zárt pók, az iszapos vízbe tett csik, a kifeszített hajszál és a száz éves kalendárium együttvéve. Egy isten csodája, melynek semmi baja se latszik, mégis jajgat, nyöszörög, sopánkodik, — mintha elátkozott lelkek tanyájává vált volna; egy szarnok, a ki leszaramaraz mindent orvost; megesszik és felken magára mindenféle gyógyszer és kenőcsöt, de nem bízik egybe; is; megjert egy könyvlap fordítástól; meggyezik; meggyezik és kimeríti az orvosi és vegyszertudomány egész birodalmát — s utóljára a kuruizól és javas asszonyok kommandálásait is elfogadva, ha az ezetes korpa, sós borszesz, kigyóhagyma, medveszír és egyéb hasonfajú kenőcsök és orvosságok hatása alatt (mint ő hiszi) a hasagatózó és nyilaló meglepetések egy-egy félóra elpihennek (persze hogy aztán ujult erővel rohanjanak reá) — akkor egy párti vizit, máhriás, klubriász, egy kis tejes kávé vagy pedig egy pár kvaterka örmös mellett ugy elveszedik azért a pár Lónyai-picculiót, ugy elpolitizál, ugy házastija a társaságban levő ifjonczokat, ugy adja férjhez a leányokat, mértékletes, józan életű fiait, hogy az ember ebánul rajtök, hogy nini, miyen báránysejű, türelmes, békétűrő ez a mi öreg betegünk? Talán nem is beteg; csak aletakciózóból keni-feni magát, — s csupa szenvedésből és képzelődésből csavarja körül egyes tagjait azokkal az átkozott illatu borogatásokkal; csak külszedségből húzza föl azt a báránybőrrel bélelt, rókaparkkal szegett nagy szibériai csizmát.

Ebaggattá... Dehogy! Alig mondtuk el, — s ott van ni: Arca megint csak elsavanyodik, kapkod, jajgat, hörög... A társaság kámförá válik, mint a cigány muzikusok, ha baj van a kréta körül.

S azért az ember mégis csak örömes-

CSARNOK.

A küszvény. — Téli csevegés. — (L. E.) Volt idő, a mikor még jó magam is nagyokat mosolyogtam rajta, ha egyik-másik ismerősöm, a savanyított ugoraknál is savanyúbb arckifejezések között kapkodott hol a nyakszirtje, hol a karja, hol a lábára, hol a lába fejéhez. Olyan komikus valaminek tetszett nekem ez a dolog! Még szinte érdekesnek tűnt fel. Mert hiszen tetszik tudni, hogy a fiatal ember még a „ny a r a l o h e k t i k á t” is érdekesnek tartja mindaddig, a míg egy szép reggelen, valamelyik lelkettestet senyvesztő báléj után egyszer csak egész váratlanul bekopogtat ajtaján, betekint sapadt, vézna alakjával hozzá is, — s leszedve a kimerült bálós melléről a diszes kotilon-jelvényeket, — cserébe ezek helyett egy fagyos csókot ültet a verejtékes homlokra, hogy fel-

Arverési hirdetmény. A Semsey Jenő ur hitbizományi záros tömegéhez tartozó és a balma-ujvárosi határban fekvő nagyhatáti pusztá-birtok haszonbérbe adásdát tárgyaszó nyilvános árverés másodszori megtartása, a debreczeni tekintetes kir. törvényszék mint hitbizományi zárhatóság f. 1880. évi január hó 17-én 224. sz. P. sz. alatti végzésével fogva szakszerűsége válna, ily czélból kiküldött alíroított törvényszéki bíró közbejött-kiküldött alíroított árverési határidőül f. 1880. évi február hó 20-ik napja délelőtti 10 órája Balmaz-Ujvárosban a közönség házánd kiütetik. A szó alatti pusztá, mely 100 öblével mintegy 2800 holdat tesz és szántás kaszálás és legeltetés által használatos, a rajta levő mint-

Szűcs István h. einök. Bay. jegyző.

Árverési hirdetés. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tették, hogy Debreczen városnak Kun Jánosné Váradi Mária elleni végrehajtási ügyében lefoglalt a debreczeni 1889. számú telekkönyvbe jegyzett 400 frtra becsült vendég utcai 3388. számú ház és telek az 1880. évi mártus hó 13-ik napján, délután 3 órakor mint első, és 1880. évi április hó 13-ik napján délután 3 órakor mint második határidőben a törvényszék árverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatul fog u. m.:

1. Kikiáltási ár a fentebb kített becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatul.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számítottan 1, 2, 3 hónap alatt, a 6% kamattal együtt ezen kir. törvényszéknek lefizetni.

A feltételek többi része a tvszéknel s végrehajtónál megtehető. Felhívatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vének, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítottan 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyújtsák be; különben azok a végrehajtási folyamat nem gátolva, egyedül a vételár felelősségre fognak utasíttatni.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1880. évi jan. hó 19-ik napján.

Szűcs István h. einök. Bay. jegyző.

tebb elhúza-vonja 50—60 évig ezt a Dózsa György királyval vetekedő torurát, akármilyen savanyu képpel, mint hogy a hektikusok mosolygó látványát izibe felhúzza.

Mondom, hogy volt idő, mikor a küszvényesek nagyon eredeti alakoknak s egy bizonyos határig mulatságos uri embereknek tartottam.

A hányzor a kezembe vettem a hírlapot, kivált így téli időben s a hirdetési rovatban „Dr. Bauer fagykonocsét”, „A hamisítatlan sós borszesz”, „A kitűnő küszvényes-vászna”, „A wiederepann-kenőcsöt” nagy titűn betűkkel kitevé látam, — nagy kacagtat rajtok.

Beszeg nem így most mári! Hajl Berti pajtás, ha látnál e percben. Kétségbeesél rajtam. — Itt ülök a kályha mellett. Ugy nézek ki, mintha Szibériába akarnék utazni egy sietős ukázal. — Pedig dehogyan akarok! Eszem ágában sincs! Örülök, hogy ülni tudok!

Gyakorlati tapasztalások érzékeny hatása alatt romokinos „csevegést” — s szidom a küszvényt, oly gyakorlati elkeseredéssel, mint akár egy 60 éves vén tubák-pikszis.

Pedig ezeknek könnyű ám, mert legálabb van egy kis szórakozásuk, mely a lutriszámok, a politikai-hecczek megbeszédése, a burnót-szipantások, a quart, asz, béia feletti viták perzeit váltogatósá teszi a kiséssé. De én, én?... Az istenért!

Két hét óta őriz a küszvény, ez a szemtelen s láthatatlan porkoló, e négy fal között, ebben a lelket-aszól kis tömlőben. Az ajtó nyitva, — az őrdög se zárja be — s mégis rab vagyok. — Kétségbejött gondolat. Tizenegy nap óta nem látni őt, a ki ha nem „legszébb”, — de a mi többet jelent, legkedvesebb nekem. (Noblene a küszvény nem zárja ki a szerelmet.) S a mi a szerelemmel is fontosabb, mit csinálnak a „gemüthlich” törzsasztaltársak? Talán már meg is gyászolták?! — Uram, — vigasztalódjanak. Még élek. S hogy körülben mily előbb megjelenhessek, igrának, kérem, egy quaterka rikkancsot az egészségemre. A sós borszesz, a dr. Bauer-féle kenőcs, a Wiederepan — az ez ezetes korpa szegényt vallott.

Hát ha abba a quaterkába fojtott imádság — bizony még meggyógyít!...

DEBRECZENI SZÍNHÁZ. Szerdán, 1880. jan. 28-án Latabár K. jutalmul A TUNDÉRHÁJ. Bohózat dalokkal 3 felv. Kezdeté 7 órakor. Felelős szerkesztő: Kutasi Imre. Főszerkesztő: Vértési Arnold.

Hirdetmény. A savaskuti erdőreszen mult 1879. évben termett s az ottani erdősi laknál és a vén csőszház mellett összerakott 27 boglya szénának a helyszínen leendő eladására f. jan. hó 28-ik napja azaz a jövő szerda délelőtti 10 órája tüzetvén ki; ezen a kijelölt helyen és időben azonnali készpénz fizetés mellett eszközöndő árverésen való megjelenésre a venni szándékozók meghívatnak. Debreczen, 1880. jan. 26-án. Laky Lajos tanácsnok.

(29 1—1.)

a mérték feladása mellett

Tisztelettel jelentem a n. é. közönségnek, hogy itteni férfi szabó-üzletemet külföldi finom szövetekkel és idényzikkkel bőven ellátván, bármimű és idényre való öltözéket megrendelés folytán pontosan és izléssel kiállítva készítek. Je-letem továbbá, hogy

férfi ruha-raktáramban egész fekete salon-öltözékek 28 írtért tavaszi felöltők, gyermek ruházatok 2 éves kortól kezdve; valamint másnemű öltözékek 10 írtól 30 írtig saját szabásom és gyártásommal kiállítva, a határozott árak készpénz fizetés mellett vannak számítva. Legfőbb gondom van arra, hogy raktáramban csinos szabás és leg-jobb munkával kiállított öltözékekkel, a jó izléssel és jutányossággal is megeléve szolgáljak, és hogy a tölem vásárolt kész ruha, a kiállított illetőleg épen olyan legyen, mint ha megrendelésre készült volna; a határozott árakat pedig, melyek a mindkét félre kellemetlen alkut helyettesítik, ugy számítom, hogy a t. közönség nem szakértő részé-nek már is megnyert bizalmát irányomban megtarthassam. Tisztelettel vagyok a n. érdemű közönségnek

aláíratás szolgája

Szadlák József férfi szabó.

(13) 3—?

Csomagolási díj nem számítatik.

Árverési hirdetés.

Az „Alföldi takarékpénztár” Debreczenben VII-ik RENDES KÖZGYŰLÉSÉT folyó évi február 15-én reggel 10 órakor saját iroda-helyiségében tartandja, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívatnak.

TÁRGYAK:

1. Igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés.
2. Zárszám és mérleg betérjesztése.
3. A nyereség mikénti felosztása.
4. 3 felügyelő bizottsági tag választása.

A mérleg és évi jelentés az érdeklettek által bármikor megtekinthető az irodában. Debreczen, 1880. január 24.

Az igazgatóság.

26. 2—3

Árverési hirdetmény.

A Semsey Jenő ur hitbizományi záros tömegéhez tartozó és a balma-ujvárosi határban fekvő nagyhatáti pusztá-birtok haszonbérbe adásdát tárgyaszó nyilvános árverés másodszori megtartása, a debreczeni tekintetes kir. törvényszék mint hitbizományi zárhatóság f. 1880. évi január hó 17-én 224. sz. P. sz. alatti végzésével fogva szakszerűsége válna, ily czélból kiküldött alíroított törvényszéki bíró közbejött-kiküldött alíroított árverési határidőül f. 1880. évi február hó 20-ik napja délelőtti 10 órája Balmaz-Ujvárosban a közönség házánd kiütetik. A szó alatti pusztá, mely 100 öblével mintegy 2800 holdat tesz és szántás kaszálás és legeltetés által használatos, a rajta levő mint-

egy 10,000 frt értékű gazdasági épületekkel az 1880-iki évi január hó 1-ső napjától számítottan 6 évre fog közarverés útján haszonbérbe adatul. Kikiáltási ár évenként 10,000 frt, 25 drb arany mindenféle rendes és rendkívüli adóknak a zárostómeg helyett viselése és a haszonbéri szerződés bélyegdíjainak fizetése.

Ezen árverésre a bérleni kívánók 5000 frt bánompénzzel ellátva azon figyelemmel meghívatnak meg, hogy az árverési feltételek ad-dig is a kir. törvényszék irattári hivatalában alíroított kiküldött bíróknál és zárgondnok Dal-my Károly úrnál Debreczenben megtekinthetők. Kelt Debreczenben, 1880. január 17-én.

Szűcs István, kir. törvényszéki kiküldött bíró

28 1—3